

ΛΑΤΙΝΙΚΑ**Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ****ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ****27 ΜΑΪΟΥ 2015****ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ****A1.**

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να διδάξει σε κοράκι όμοιο (τον ίδιο) χαιρετισμό. Μάταια για πολύ καιρό κόπιαζε, κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Έχασα το λάδι και τον κόπο (κρίμα στον κόπο μου)».

Αν όμως ίσως, όπως συμβαίνει συνήθως, πέσουν, τότε γίνεται κατανοητό πόσο τους έλειπαν οι φίλοι. Αυτό είναι που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους, ποιους άπιστους, όταν πια ούτε σε εκείνους ούτε σε αυτούς (σε κανέναν απ' τους δύο) μπορούσα να ανταποδίδω τη χάρη».

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε μαχαιράκι του μανικουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια (της) και με αυτό, αφού δήθεν κατά τύχη της γλίστρησε, αυτοτραυματίστηκε. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από την κραυγή των υπηρετριών, ήρθε για να την μαλώσει, επειδή δήθεν είχε κλέψει την τέχνη του μανικουρίστα.

B1α.

pari

diutius

inopum

haec

quo

neuter

cultelli

ungues

mihi

eius

B1β.

Ea exempla sutores quosdam incitaverunt/-ere.

B2.

doctu

respondendo

solentium

perdam

faciendus

casuris

sunto

diceremur

fert

referre

interfice

cognoscetis

elaberentur

resecuerit

obiurgavisse

Γ1α.

Postquam Brutus vocatus est (ή erat): Η χρονική πρόταση εκφέρεται με οριστική, γιατί εκφράζει καθαρά χρονική σχέση. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με παρακείμενο (ή υπερσυντέλικο), γιατί εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Γ1β.

“Quos fidos amicos habui?”

Γ1γ.

Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poposcisse.

Γ1δ.

Quod Tarquinius dixisse fertur exulans.

Το υποκείμενο (Tarquinius) του ειδικού απαρεμφάτου ταυτίζεται με το υποκείμενο του ρήματος "fertur" (ταυτοπροσωπία) και τίθεται σε πτώση ονομαστική. Έχουμε το φαινόμενο της άρσης του λατινισμού (το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δε δηλώνεται με την αιτιατική της αντίστοιχης προσωπικής αντωνυμίας), καθώς το ειδικό απαρέμφατο (dixisse) εξαρτάται από λεκτικό ρήμα παθητικής φωνής (fertur). Επιπλέον, η μετοχή exulans μετατρέπεται σε ονομαστική, καθώς είναι συνημμένη στο Tarquinius.

Γ2α.

Id exemplum sutorem quondam incitat, ut corvum doceat parem salutationem: επειδή δίνεται ρήμα εξάρτησης αρκτικού χρόνου (incitat), η βουλητική πρόταση εκφέρεται πλέον υποχρεωτικά με υποτακτική ενεστώτα (doceat), καθώς αναφέρεται στο παρόν. Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων (συγχρονισμός βουλητικής πρότασης και κύριας), καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2β.

α) Αντίθεση προς την πραγματικότητα στο παρόν

Quodsi forte caderent, tum intellexeretur

β) Αντίθεση προς την πραγματικότητα στο παρελθόν

Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset

Γ2γ.

Τελική πρόταση: ut obiurgaret eam

Αναφορική-τελική πρόταση: qui obiurgaret eam

Αιτιατική σουπίνου: obiurgatum eam

Εμπρόθετη γενική γερονδιακού: eius obiurgandae causa/gratia
(Υποχρεωτική γερονδιακή έλξη)

Επιμέλεια Απαντήσεων:

Παντουβάκη Ελίνα

Γιακουμή Όλγα

Γερμανού Σοφία